

**Totivs Ivris Canonici Compendivm, Siue, Brevis Svmma In
Qvinque Libros Decretalivm Sacri Concilii Tridentini
Decretis Accommodata**

In Qva Ivris Canonici Primæ Institutviones, seu Elementa ita traduntur, vt plurima breuiter ac decisiuè explicentur, & Canonum, Glossarum, ac Doctorum receptorum auctoritate communiantur ...

Continens Librum Quartum & Quintum Decretalium

**Axel, Johannes Honorius van
Coloniae Agrippinae, 1656**

Titulus XXXVII. De Pœnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61572)

- tradit Pan. in c. 1. num. 4. & 5. de maledicis, ad quem me remitto Gail. obser. 39. lib. 1. Franc. Marc. decif. 34. par. 2. An valeat p-
 5 ctum † factum cum aliquo, quod possim il-
 li inferre injuriam, vide Bald. in §. fin. num.
 3. & seq. in ft. de injuriis & gloss. in l. nec ex
 6 pratorio ff. de reg. jur. & an magistratui, †
 quando & quatenus liceat resistere, vide Iaf.
 in l. ut cum num. 19. ff. de just. & jur. & ibi
 DD. Mynf. obser. 18. cent. 5. Id tertii juris
 7 est, quod injuriam verbalem † repellere fas
 sit illis verbis tantum, quæ tendunt non ad
 vindictam, sed ad excludendum crimen vel
 injuriam, Bart. in l. qua omnia §. 1. ff. de pro-
 cur. Mynfing. obser. 17. cent. 5. Gail. obs. 100.
 lib. 2.

Titulus XXXVII.

De Pœnis.

SVMMARIA.

- 1 POENA est delictorum debita correctio.
- 2 Pœna dividuntur in capitales,
- 3 Non capitales.
- 4 Personales.
- 5 Reales.
- 6 Mixtas.
- 7 PERSONALIS pœna non commutatur in
 pecuniariam.
- 8 Nisi iudex super pœna possit dispensare.
- 9 REALIS sive pecuniaria pœna in persona-
 lem commutatur, quando cunque damnati
 in opes reperiuntur.
- 10 Ordinarij ecclesiastici etiam inferiores ac de-
 legati pœnas imponunt, excepta degrada-
 tione, qua fit per solum Episcopum clericis,
 & certis casibus laicis.
- 11 Exigunt pœnas sive emendas pecuniarias.
- 12 Quibusnam emendæ pecuniariæ applicentur.
- 13 SENTENTIA in criminalibus lata transfit
 in rem judicatam.
- 14 PUNITUS à iudice ecclesiastico de crimine
 mixti fori, poterit iterum pro eodem deli-
 cto à iudice laico gravius puniri.
- 15 EPISCOPUS tanquam sedis Apostolica de-
 legatus per seipsum cognoscit de sub & ob-
 reptione gratiæ à sede Apostolica impetrata
 super absolutione publici criminis aut re-
 missionem pœnae ad quam criminofus fuit
 condemnatus.
- 16 BONORUM publicatio quaedam est extra-
 ordinaria.
- 17 Alia est ordinaria.
- 18 Bona damnatorum regulariter non confis-
 cantur præterquam in certis casibus.
- 19 In confiscatione bonorum laici per potesta-
 tem secularem qua bona non veniant.
- 20 Iudices ecclesiastici possunt clericos punire
 pœna amissionis bonorum.
- 21 POENÆ quando ipso jure imponuntur à le-
 ge canone, an requiratur sententia declara-
 toria.
- 22 Ad pœnam incurrendam qua ipso facto im-
 ponitur an requiratur monitio.
- 23 PLURES pœnae pro eodem delicto imponi
 non possunt.
- 24 POENA legalis non tollitur per pœnam ca-
 nonicam quia sunt diversa agendi forma.
- 25 REMISSIO habet locum in delictis quando
 sunt atrociora, & quomodo fiat.
- 26 In contractibus regulariter non habet lo-
 cum.

EXCESSUS sunt pœnales, id est, digni
 pœna, l. 2. & ibi gloss. in ver. pœnalium C. de
 exact. tribus. lib. 10. est enim pœna † delicto. 1
 rum debita correctio, l. in princ. & §. 1. ff. de
 pœnis. Pœnas canonicas enumerat gloss. in c.
 ad reprimendam in verb. canonibus de off.
 ord. Dividuntur in Capitales † & non Ca- 2
 pitales.

pitales. Pœna capitalis altero de tribus mo-
 dis intelligitur, de morte naturali, de morte
 civili, ut quia quis efficitur servus, & amissio-
 ne civitatis, puta per deportationem quæ
 eximit alicujus caput ex civitate & privat
 omnibus actibus civilibus l. 2. ff. de pub. iud.
 l. 2. ff. de pœnis §. publicorum Inst. de publ. iud.
 3 Mynsing. obs. 45. cent. 2. Pœna non ꝑ capi-
 talis censetur quando imponitur relegatio,
 d. l. 2. usu nam cetera ff. de pub. iud. aut quando
 infamia irrogatur cum damno pecuniario.
 d. §. publicorum Inst. de pub. iud. Item dividun-
 4 tur in personales, ꝑ reales, & mixtas. Per-
 sonales sunt suspensio ab officio, Archid. in
 c. 2. num. 4. de off. deleg. in 6. gloss. in clem. cu-
 pientes in verb. suspensi de pœnis. excommuni-
 catio, depositio, c. cum non ab homine & ibi
 gloss. fin. de iud. interdictum hominum, c.
 questum & ibi gloss. in verb. ad se ipsum de co-
 hab. cler. & mul. c. ex literis & ibi Pan. in 3. not.
 de off. deleg. intrusio, c. tua hoc tit. incarcerationi-
 tio, c. quamvis hoc tit. in 6. c. nominis §. fin. de
 verb. signif. verberatio, c. fin. 3. §. distinct. c. in
 Archiepiscopatu de rapor. characteris impres-
 sio, c. ad audientiam de crim. fals. servitus, c.
 in a quorundam §. fin. de iud. c. in audientia de sent. ex-
 com. Curie seculari facta traditio, sive de-
 gradatio c. normis de verb. signif. pœnitentia,
 sacramentorum & sepultura denegatio, c. fin. 3. §. dist. c. nullus 5. §. dist. c. super eo de ra-
 ptorib. c. 3. de usur. interdictio ingressus, sive
 suspensio ab ingressu ecclesie, Archid. in c. 2.
 num. 3. de off. deleg. in 6. c. presenti 5. quest. 2.
 Collect. in c. 1. n. 3. de cler. excomm. ministr. cujus
 effectus per appellationem sequentem non
 suspenditur, c. is cui de sent. excom. in 6. obli-
 gatio sub periculo causæ, c. fin. de crimine fal-
 si c. cum dilecti in fin. de elect. obligatio sub pœ-
 na ordinis, amissionis beneficii, quam non
 incurrit nisi obligatio facta fuerit appro-
 bante ordinario, Felin. in c. per tuas el. 1. nu. 6.
 de simon. anathematis, c. quoties 11. quest. 7. c.
 ego Bereng. de consuet. distinct. 2. obstagii aut
 carceris, l. succurritur §. fin. cum l. seq. l. nec non
 §. item. si quis. ff. ex quib. caus. major. Gail. obs.
 45. lib. 1. privatio communionis aliarum ec-
 clesiarum quæ certis casibus imponitur E-
 piscopis, c. placuit 18. dist. c. fin. 58. distinct.
 Reales ꝑ in odium personæ inductæ hæc dici ꝑ
 possunt, beneficii privatio, c. quod ad se de cle-
 ric. conjug. suspensio à beneficio, sive ejul-
 dem subtractio, c. cum ad hoc de cler. non
 resid. bonorum omnium confiscatio, c.
 ad liberandum de iud. c. in Archiepiscopatu de
 rapt. c. 2. h. r. multa sive pecuniarum amen-
 da, c. 2. hoc t. c. in Archiepiscopatu de rapt. c. 3. &
 ibi Pan. num. 9. hoc tit. Mixta ꝑ sunt exilium, 6
 proscriptio, deportatio, relegatio, c. 1. in fin.
 de calumniat. c. Episc. 26. quest. 5. in princ. c. pro-
 bi num. 16. quest. 1. & ibi gloss. fin. terræ ge-
 nerale interdictum, c. non est vobis de spons. c.
 sane el. 2. de off. deleg. c. 1. de usur. in 6. absolutio
 vafallorum à fidelitate, c. fin. hoc t. jurispatro-
 natus privatio, c. in quibusdam & c. fin. hoc
 tit. reliquiarum de ecclesia extractio, c. 2. de
 jure patronat. privatio cinguli militiæ & spei
 conjugii, c. 2. de penit. & remiss. Persona-
 lis ꝑ pœna non commutatur in pecunia-
 7 riam, quia non sunt puniendæ res pro
 delictis, c. licet hoc tit. nisi iudex ꝑ super pœna 8
 possit dispensare, quia tunc potest eam
 commutare, alias secus, l. & si severior & ibi
 gl. fin. & DD. C. ex quib. caus. infam. irrog. l. quid
 ergo §. pœna gravior ff. de iis qui not. infam. An-
 chor. in c. licet num. 2. hoc tit. Imo iudex à lege
 ipsa habet facultatem & arbitrium quod
 pœnam à lege pœscriptam augere vel mi-
 nuere vel prorsus in aliam speciẽm commu-
 tare possit, nulla expressa causâ in genere aut
 specie, prout pulchre tradit Myns. obs. 30. &
 54. cent. 2. plures cumulans, & obs. 9.

9 cent. 3. Realis † sive pecuniaria in personalem commutatur, quodcumque damnati inopes reperiuntur. c. fraternitas tua 12. q. 2. c. 1. & ibi gl. in verb. Cruciatu 14. q. 6. l. quicunq. C. de serv. fugit.

Imponunt prædictas pœnas ecclesiastici ordinarii etiam inferiores, c. dilectus de appell. c. irrefragabili de off. ord. ac delegati, c. sane cl. 2. de off. de leg. excepta degradatione quæ fit per solum Episcopum, c. 4. sess. 13. dixi supra de cler. excom. ministr. clericis & certis casibus laicis, c. contra 26. q. 5. Gem. in c. cum Episc. n. 5. 9. & seq. de off. ord. in 6. c. statumus & ibi gl. in ver. 60. num. 16. q. 1. c. quisquis 17. quest. 4. Pan. in c. licet num. 8. h. t. ac ratione delicti ecclesiastici, Pan. in c. ad abolendam post. num. 8. vel delicti commissi in ecclesiam, vel clericum privant laicos etiam Principes bonis, dignitatibus, honoribus & officiis, & inhabilitant ad aliqua alia assumenda, Gem. in c. felicitas §. quod si quis num. 3. hoc tit. in 6. & ibi Can. Gem. in c. 1. §. sac. n. 7. de homicid. in 6. Interdum alicui & eius filii seu posteris usque ad certam generationem pœna imponitur ab homine vel à jure, quæ pœna eos tantum afficit, qui per masculinam, non femininam lineam descendere dignoscuntur, nisi aliud in canone vel sententia sit expressum, c. ubicunq. h. t. in 6. quia honor aut dignitas, Leos indulserunt l. exemplo l. nullus l. si ille C. de decurionib. li. 10. vel immunitas à pœna & quælibet alia vacatio, sive immunitas alicui & suis posteris concessa, non comprehendit fœminas, l. vacatio ff. de muner. & honor. l. 1. in fin. ff. de jure immunit. Præterea exigunt † pœnas sive emendas pecuniarias & multas ordinarii, l. 2. §. fin. in fin. ff. de jud. c. 2. h. t. Archiepiscopi à subditis suffraganeorum in casibus in quibus possunt eos excommunicare, c. venerabilibus §. denique de senr. excom. in 6. de legati,

l. 2. C. de sport. c. in Archiepiscopatu de rapt. c. xx litteris & ibi gloss. mag. in verb. si subdelegatus de off. & pot. jud. deleg. ac etiam arbiter si hoc sibi fuit concessum, l. non ex omnibus in prin. vers. siquidem & ibi gl. & Bart. in 2. lect. ff. de arbit. differt pœna à multa, quia pœna certa est à jure indicta, à qua non appellatur, multa à judice per sententiam irrogatur, & ab ea appellatur, l. si quæ pœna ff. de verb. signif. Myns. obs. 43. cent. 3. Applicantur † emendæ pecuniariæ parti, quando lex imponens huiusmodi pœnam, introducit actionem, c. 1. & seq. c. fin. de jure jur. & damn. dat. c. procuratio nis in fin. de censib. c. audivimus de simon. l. si cui ff. de verb. signif. l. si quæ ff. de verb. signif. l. 2. circa princ. in l. 3. ff. de sepulchr. viol. nisi in lege aliter exprimat, l. agraria ff. de term. mot. l. fin. ff. de jur. fin. 6. quicunq. in fine C. de serv. fugit. quando introducit accusationem applicatur, fisco applicatur, l. jubemus 2. §. iis quoque iudicibus & ibi gl. C. de sacros. eccles. d. l. multarum C. de mod. mult. l. Papin. §. meminisse ff. de inoff. testam. c. si ver. & ibi gl. 2. 3. q. 5. l. cum mortem ff. de jur. fin. Bart. in l. agraria ff. de term. mot. Anchar. in c. licet h. t. num. 2. in his pœnis fisco habet causam lucrativam, l. unica C. pœn. fisci. credit. prof. lib. 10. Bal. in l. 3. sub num. 2. C. de pres. imp. offerend. Episcopus pœnas pecuniarias potest imponere, & sibi retinere, latè Felin. in c. irrefragabili n. 5. vers. prima concl. & num. 8. & 9. de off. ordin. c. in antiquis & ibi gloss. 12. q. 2. nisi pœna imponatur damnificanti alium quo casu applicatur damnificato, Felin. in d. c. irrefragabili n. 10. Pan. in c. licet hoc tit. in fin. & ibi Can. quas non potest remittere nisi ex arbitrio suo pendent, Ioan. And. in c. nisi num. 4. de offic. leg. Gail. observ. 114. lib. 1. Limita quia emendas ab Episcopo exactas pro homicidio aut injuriis clericis suæ diocesis illatis Canon non applicat hæredibus de consanguinitate clerici

vici occisi ut sentit Pan. in c. 2. hoc tit. nu. 3. quia absurdum contingeret ut hæres pretium quasi occisi consequeretur eius, cuius hæres exierit, *l. huic scriptura in fine l. nam sicut §. si Dominus servum ff. ad leg. Aquil.* nec permittit Episcopum sibi retinere, sed debet eas dividere ita ut medietatem utilitatibus ecclesiæ tribuat cui injuriatus præfuit, alteram in eius elemosynam iuste dispergat, c. 2. hoc tit. Covar. var. resolut. lib. 2. cap. 9. numer. 10. & ideo non videtur quod tunc illas possit remittere, Ioan. Andr. in d. c. nisi de off. leg. ex decretis Concil. Tridentini mulctæ pecuniariæ locis piis ibi existentibus eo ipso quod exactæ fuerint assignantur, c. quamvis excommunicationis §. in causis sess. 25.

33 Sententia † in criminalibus lata transit in rem iudicatam, sive feratur absolutoria pro reo quia crimen non commisit, Cyn. in l. u-nica in 3. quaest. C. quando civilis actio præiud. Socin. in l. qui agnitis post numer. 6. ff. de except. quæ transit in rem iudicatam etiam quoad tertiam, unde si non fuit appellatum, non potest accusatio institui etiam à tertio, *l. licet §. fin. ff. de nau. corp. tab. Bart. in l. si cui §. 1. ff. de accus. c. de his & ibi gloss. ponit duas fallentias de accus. & Felin. 12. limit.* secus si lata fuit, quia crimen non fuit probatum, tunc accusatio repeti potest, *Iul. clar. pract. crimin. lib. 5. §. fin. quaest. 57. num. 2. & 3.* & accusatus de crimine communis fori coram Iudice ecclesiastico, & ab eo causa cognita absolutus, quia crimen non committit, potest non obstante dicta absolute, iterum coram iudice laico de ipso crimine accusari & puniri, quia iurisdic-tio ecclesiastica & sæcularis sunt omnino distinctæ & protus separatæ; Covar. var. resolut. lib. 2. cap. 10. num. 6. *Iul. clar. lib. 5. pract. crimin. §. fin. quaest. 57. num. 11.* sive condemnatoria feratur contra reum,

quæ iure communi retractari non potest per lapsum decem dierum, licet appareant innocentia probationes, sed ex gratia speciali fit restitutio à Principe, *l. divi ff. hoc tit. l. 1. §. fin. in fin. ff. de quaest. l. pœnam C. hoc tit. Pan. in c. consanguinei numer. 12. de re jud. ac punitus † à iudice ecclesiastico de crimine mixti fori poterit iterum pro eodem delicto à Iudice laico gravius puniri, Felin. in c. de his num. 13. de accusat. Iul. clar. lib. 5. pract. crimin. §. fin. quaest. 57. num. 14. licet aliter sentiat Capra conlus. 69. Felin. remis. sive in c. cum sit num. 21. de for. compet.* Quoniam vero per fictas causas quæ tamen satis probabiles videntur, interdum accidit, ut nonnulli gratias à summo Pontifice ac sede Apostolica extorqueant, per quas pœnæ illis Episcoporum iusta severitate inflictæ, aut remittuntur omnino, aut minuuntur; statuit Concilium Tridentinum, quod Episcopus † apud ecclesiam suam residens, de surreptione & obreptione gratiæ, quæ super absolute alicuius publici criminis, vel delicti, de quo ipse inquirere cæperat, aut remissione pœnæ ad quam criminofus per eum condemnatus fuerat, falsis precibus impetratur, per seipsum tanquam sedis Apostolicæ delegatus, etiam summarie cognoscat, ipsamque gratiam, postquam per falsi narrationem, aut veri taciturnitatem obtentam esse legitimè constiterit, non admittat: c. 5. sess. 13. iure veteri locum habet c. ex parte de off. ord. His addit idem Concilium, quod ei cui ascensus ad sacros ordines à suo Prælato ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extra judicialiter fuerit interdictus, aut qui à suis ordinibus seu gradibus, vel dignitatibus ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut

ad priores ordines gradus & dignitates, siue honores restituitio iustragetur, c. i. *sess. 14. c. ad aures de temp. ordinat.*

- 16 Bonorum publicatio † quædam est extraordinaria, quæ in casu non expresso in iure, ex iudicis potestate & officio imponitur, quæ conceditur illustribus in summa potestate positis, *l. unica C. ne sine iuss. princ.*
- 17 *cert. iudic. lic. confise.* Alia est ordinaria, † quæ imponitur in casu à lege permisso per iudicem habentem merum imperium, quia confiscatio, iurisdictioni & territorio adheret, *l. fin. §. sed ut quis ita C. ubi & apud quem cognit. in integ. resit agit. tit. 1. Diaz. in pract. crimin. can. c. 135. in princ.* ac bona damnatorum regulariter † non confiscantur, sed transeunt ad hæredes damnati, *Authen. bona C. de bon. damn.* præterquam in crimine læsæ maiestatis divinæ, c. *cum secundum §. bona de hæret. in 6.* ac humanæ, *d. authen. bona in fin. l. quisquis C. ad leg. Iul. maiest. c. quare ergo & c. seq. 6. q. 1.* & aliis casibus recentibus in c. *cum secundum* in princ. de hæret. in 6. In
- 19 confiscatione † bonorum laici per potestatem secularem, non veniunt feuda, officia, vel beneficia spiritualia, vel temporalia, quæ is cuius bona confiscantur tenet ab ecclesiis, neque etiam jus patronatus, quæ non transeunt in fiscum, sed remanent apud ipsas ecclesias, *elem. pastoralis §. dici ne ergo vers. rursus de re jud. Bart. in l. si finita §. si de vectigalibus num. 3. 6. & 9. ff. de damn. in sect. Franc. Marc. c. felix §. nullus nu. 2. hoc tit. in 6.*
- 20 Iudices quoq; † ecclesiastici possunt clericos punire pœna amissionis bonorum pro delicto, pro quo laicus eadem pœna est puniendus, quæ devoluntur ad fiscum ecclesiæ, siue Episcopi, *gl. in c. quia diversitatem in verb. præter eius de concess. præb. & ibi Butr. in fin. Pan. n. 14. & Can. communiter.* & quænam bona veniant aut non veniant in hac gene-

rali confiscatione bonorum clerici, vide pract. crimin. Cœn. Diaz. c. 135. à n. 2. usque ad fin. & ibi addit.

† Quandoque imponuntur ipso iure † à 21 lege seu Canone certæ pœnæ, quatum quædam trahunt immediatè executionem ad factum, nec sui natura expectant aliam extrinsecam executionem post se, sicut est quod quis sit infamis, *l. palam §. quæ in adulterio ff. de rit. nupt.* & intestabilis perdat dominium, sit diffidatus, & in istis non est necessaria aliqua sententia declaratoria, c. *in quibusdam in verb. prorsus amittat & ibi gloss. & Can. hoc tit. l. amissione §. 1. & ibi gloss. in verb. amittant & DD. ff. de cap. dim. c. 1. de homicid. in 6. & ibi Can.* quædam expectat natura sui executionem post se, ut pœna confiscationis bonorum, videlicet, ut de facto transferantur bona, privationis beneficii, vel officii, repulsionis ob infamiam à testimonio, ut diffidatus possit offendi, & tunc requiritur sententia declaratoria super ipso facto, pœna autem sequitur à iure, c. *cum secundum §. confiscationis de hæret. in 6. Gemin. in c. Felix num. 8. circa finem & ibi Franc. in §. nullus sub num. 3. hoc tit. in 6. c. si qui de præscript. in 6. Bart. in l. is qui delatorem num. 3. in fine ff. de jur. fisc. Felin. in c. C. Rodolphus numer. 35. & seq. ubi limitat. 4. mod. de rescript. Pan. in elem. presenti numer. 7 & 8. & numer. 9. ponit unam limit. de censib. Tirac. in l. si unquam numer. 105. C. de revoc. donat. Mynsing. observ. 43. cent. 2. quæ ferti potest quando-cunque etiam post mortem, c. *cum in diocesi & ibi Pan. sub num. 6. & Zab. in 1. oppos. & Can. de usur. c. accusatus §. in eo de hæret. in 6.* ac lata declaratoria fructus medii temporis applicantur fisco, rescinditurque alienatio medio tempore facta, *Gemin. in d. c. Felix numer. 8. & ibi Franc. in §. nullus post numer. 3.* verba latæ vel ferendæ sententia*

22 tentiæ cumulat Felin. in cap. Rodolphus
num. 24. & seq. de rescript. utrum ad pœ-
nam incurrendam, quæ ipso facto impo-
nitur, requiratur monitio, distinguendum
est. Aut jus apponit pœnam ipsi facto af-
firmative, & non requiritur monitio, affir-
mative autem imponitur quando infligitur
committenti, sive facienti aliquid, quod
non est faciendum, ut si quis furtum fece-
rit, sit excommunicatus, aut apponit nega-
tive cum præfixione termini, & non requi-
ritur monitio, aut sine præfixione termini,
& requiritur monitio, vel saltem mora in
non faciendum. Dicitur autem imponi nega-
tive quando imponitur omittentem,
sive non facientem, quod facere tenetur
ut quicumque non recederit sit excommu-
nicatus, c. excommunicationi in fine & ibi gl.
fin. Pan. num. 2. & Can. de rapt. c. extirpan-
da & ibi gloss. in verb. privatum de
præben. Innoc. Host. & Can. Gemin. in c. licet &
is etiam num. 2. & ibi Franc. in 2. not. & Can.
de elect. in 6.

23 Plures pœnæ pro eodem delicto impo-
ni non possunt, l. senatus ff. de accus. c. at si
cler. & fin. & ibi gloss. in verb. duplici cumulat
concord. & Can. de jud. quam regulam Franc.
limitat octo modis in c. Felicis & per hoc
num. 4. hoc tit. in 6. Pœna legalis non
24 tollitur per canonicam, c. Felicis & per hoc
hoc tit. in 6. & ibi late Anchar. num. 8. in 15. not.
l. qui sepulch. in fine c. de sepulch. viol. c. sta-
tuimus & ibi Pan. n. 4. de maled. quia sunt di-
versæ agendi formæ, ideo per electionem
unius alia non tollitur, l. nunquam plura ff.
de privat. delict.

25 Remissio, vel ut leges loquuntur tran-
missio, est ut in rubric. C. de exhib. & tran-
mitt. reis in delictis quando sunt atrocita, &
de iis agitur criminaliter, & à Iudice loci
in quo delictum fuit commissum petita

fuit, l. solent & l. non dubium ff. de cust. & ex-
hiberi reor. facienda est ex necessitate non
urbanitate, §. si quis vero comprehensorum
Authen. ut nulli jud. lic. hab. loci servat l. si cui
& pen. & ibi gloss. alleg. concord. ff. de accus.
clem. pastoralis §. quod si punitio & ibi gloss.
mag. in verb. de more de re jud. & Can. Bart.
in l. 1. numer. 1. C. ubi de crimin. agi oport. la-
tè Panorm. in cap. fin. numer. 15. & seqq. de
for. compet. Ant. de Matthæis in tract. de prorog.
jurisd. num. 73. Matian. Socin. in cap. postula-
sti numer. 14. de for. compet. Iul. Clar. lib. 5.
pract. crimin. §. fin. quest. 38. numer. 19. &
seqq. latè Covar. pract. quest. cap. 11. à numer.
3. usque ad finem. prius expedito processu
super crimine in suo territorio admissio,
quam reum etiam pro maiori crimine ad
iudicem alterum remittat, l. si cui §. fin. &
ibi Bart. & DD. ff. de accus. quia in delictis
& cognitio & condemnatio & executio de-
bet fieri in loco commissi delicti, Auth. si ve-
ro criminis C. de adult. l. si cui §. pen. & fin.
ff. de accusat. l. capitalium §. famosos ff. de pœ-
nis. In contractibus regulariter non ha-
26 bet locum remissio, cap. Romana §. contra-
hentes de for. compet. in 6. Panorm. in cap. fin.
numer. 37. ubi ponit tres fallent. de for. com-
pet. Ias. in l. si convenerit numer. 39. & 40. &
seqq. ff. de jurisd. omn. jud. Rom. sing. 283. &
ibi add. quorum uterque ponit 4. fallent. Præ-
pos. in cap. præterea si inter sub numer. 5. circa
fin. de prohib. feud. alien per Frederic. ubi ponit
unam sing. fall. Ias. Lanfr. decis. 3. cent. 1. &
in eis sententia potest fieri in uno loco, &
in alio executioni demandat. l. à divo Pio
§. sententiam & ibi Bart. Ias. & DD. ff. re-
judic. fit autem remissio ita de mum, si cor-
ram iudice à quo petitur remissio de ma-
leficio vel delicto fuerit probatum, l. fin.
& ibi Bald. in add. ff. de not. act. gloss. in d. clem.
pastoralis §. quod si punitio in fine de re jud.

Curia

Curia Romana nunquam in aliquo casu remittit alibi delinquentes Romæ irrecentes ad aliam Civitatem vel Provinciam. *Oldrad. conf. 124. in fine Clar. lib. 5. pract. crimin. §. fin. quast. 38. nu. 25. Prosper Farin. praxis & theoricæ crimin. par. 1. tomo 1. quast. 7. num. 12. ubi in fine dicti numeri dicit delinquentes extra territorium qui Romæ non sortiuntur forum ibidem inventos non pœna ordinaria, sed extraordinaria puniri arbitrio iudicis.*

Titulus XXXVIII.

De pœnitentiis & remissionibus.

SVMMARIA.

- 1 POENITENTIÆ definitio.
- 2 POENITENTIÆ ministri sunt Episcopi & Sacerdotes.
- 3 Sacerdos nullus etiam regularis potest confessiones secularium etiam sacerdotum audire, nisi aut parochiale beneficium aut ab Episcopo approbationem obtineat.
- 4 Pœnitentiarius in omnibus cathedralibus Ecclesiis cum unione unius præbende ab Episcopo est instituendus.
- 5 Pœnitentia triplex est, solemnis & publica qua imponitur laico maiori viginti quinque annis à solo Episcopo in principio quadragesimæ propter delictum enone notoriū, scandalosum de quo per Episcopum absolutio imponi debet.
- 6 Non potest reiterari aut imponi clerico.
- 7 Alia est publica, sed non solemnis quo fit in facie Ecclesiæ, ut quia in jungitur peregrinatio cum baculo & per a benedictio.
- 8 Alia est sacramentalis sive privata qua est sacramentum remissionis peccatorū commissorum post baptismum.
- 9 PVBLICA & privata possunt reiterari.
- 10 POENITENTIA partes sunt tres.
- 11 Contritio.
- 12 Confessio.
- 13 Satisfactio.
- 14 Restitutio rei aliena non potest à Sacerdote imponi pro satisfactione pœnitenti qui ad eam obligatur.
- 15 Pœnitere quis debet de omnibus peccatis mortalibus actualiter commissis, de venialibus licet expediens sit, non tamen est necessaria pœnitentia.
- 16 FIDELIS omnis utriusq; sexus postquam ad annos discretionis pervenerit omnia sua solus peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti, in cuius parochia domicilium habet vel de eius licentia petita & obtenta alteri executionem ordinis habenti.
- 17 Et suscipiat reverenter ad minus in paschate Eucharistia sacramentum sub una specie.
- 18 Alioquin & vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, & moriens Christiana caret sepultura.
- 19 RVSTICI, bubulci famuli religiosorum & pauperes in hospitali sito intra parochiam venentur confiteri parochiano.
- 20 INSTRVCTVS in beneficio curato, aut possidens plures parochiales Ecclesiis absq; dispensatione non potest absolvere in foro pœnitentia.
- 21 CONSVEVDINE nulla potest introduci quod aliqui præter sui superioris licentiam confessorem sibi eligere valeat, qui eum possit absolvere vel ligare.
- 22 Exceptis Episcopis his superioribus, & minoribus prelatibus exemptio & certis casibus hic notatis.
- 23 CONFSSIONIS conditiones necessaria ad eius validitatem, & ad eius perfectionem.